

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

428. Quid nominis sit, & quid in genere significet pensio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

De natura, qua'itate, & introductione pensionis.

Questio 428. Quid nominis sit, & quid in genere significet pensio?

Respondeo: Vox hac latè accepta omne debitum annum vel menstruum, & universaliter, quidquid per certa tempora distributum prastatur, significat. Strictius verò accepta annuum pecunia vel fructum quantitatem, ex beneficii emolumentis à beneficiato debitam alteri. Lott. de re benef. l. 1. q. 35. n. 9. 10. & 11. In utraque hac significatione idem hujus vocis est etymon. Lott. ibid. n. 12. nimur vel pendo pendis, quod est solvo, juxta quod etiam pensionis solutio dicitur pensatio, ut Gamb. de off. leg. l. 6. n. 39. apud Lott. vel pendo pendes. non quidem quia dependet à beneficio, unde extrahitur velut usus fructus à proprietate, ut Barb. juris Eccles. l. 3. c. 11. n. 2. Gig. de pens. q. 1. n. 9. Caccialup. eod. tr. q. 2. alique apud Lott. n. 14. ne alias diversa hujus vocis sumpta genericè & sumpta specificè admittenda sit derivatio; sed quia ex natura sua semper pendet, seu est debitum in suspensiō, dum soluto debito unius anni, quod pendebat, incipit alterius anni debitum pendere, ita ut nulla derut pars temporis, quo non dicatur debitum pendere, seu esse in suspensiō. Lott. n. 15. & 16. ex Connan. in Commentar. juris civil. l. 4. c. 15. n. 9. neque enim minus, ut idem Lott. n. 17. pendentiam ex tempore, quam ex re, cui coheret, estimamus, & ita fructus pendentis dicimus, quorum colligendum necdum tempus advenit.

Questio 429. Quid rei sit pensio Ecclesiastica, seu qualiter definitur?

Respondeo primò: Pensionem multifariam Redefini à diversis, ut videre est apud Garc. de benef. p. 1. c. 4. n. 6. apud Garc. loc. cit. n. 162. inconvenientia harum definitionum potissimum ex eo ortā, & in eo sita, quod quidam definiunt siuscipere pensionem, ut quid, seu ut res juris est, alii ut quid rei seu facti est; ut hanc differentiam insinuat Azor p. 2. l. 8. c. 5. q. 1. In fine, proinde ad conciliandos inter se Autores illos,

2. Respondeo secundò: Pensionem in posteriore acceptance sic rectius & exactius videri definiri à Coras. de benef. p. 1. c. 4. n. 6. apud Garc. loc. cit. n. 163. quod sit moderata portio ex redditibus beneficii auctoritate Superioris ad tempus separata per modum quantitatis, & cum causa alterius assignata; cum qua ferè coincidit illa, quam assert Lott. loc. cit. n. 11. quod sit annua pecunia quantitas alieui in perpetuum debita à beneficia-
to in ejus vita subsidium super ipsas beneficii emolumentis per Papam reservata. Neque in eo differe videntur, quod prior dicat, ad tempus separata: & secunda dicat, in perpetuum debita. Hęc enim duo bene simil consūnt, dum per prīmū intelligitur, quod sit pars fructum ad tempus nimurum v. g. ad mortem pensionarii separata à reliquis fructibus beneficiario remanentibus, & non in perpetuum, seu semel pro semper, ita ut numquam pars illa fructum redeat ad beneficiatum; per alterum vero: in perpetuum debita; intelligatur, solvendam pensionario usque ad ejus mortem,

quemadmodum commenda in perpetuum sonet commendari beneficium usque ad mortem commendatarii. Item illa, quam assert Card. de Luc. de pens. d. 19. n. 8. quod sit quadam fructum portio, quę per Papam extrahitur à fructibus beneficii pensionario assignata, reliquis fructibus remanentibus ad commodum titularis. Item illa, quam assert Azor. loc. cit. q. 1. ad initum, quod sit certa portio ex alieno beneficio Ecclesiastico justa de causa ad tempus detracta & separata: addit, alteri solvenda. Pensio autem in priore acceptance definiti potest, quod sit jus exigendi & percipiendi dictam portionem, &c. ut colligitur ex Garc. loc. cit. n. 170. nisi, quod is, uti & Navar. apud illum n. 167. addat jus spirituale, quod utrum recte ad datur, patebit ex sequentibus. Ethoc erat, quod contendebat Nav. conf. 63. n. 6. de simon. & in manu c. 23. n. 111. apud Garc. n. 166. nempe, quod sicut beneficium non est fructus, qui percipiuntur ex illo, sed jus illos percipiendi, ita etiam pensio non sit illa certa portio fructuum, sed potius jus illam percipiendi. Porro dicitur in definitione portio de redditibus beneficii detracta & separata, quia est pars quadam dictorum redditum, & res per se à titulo & jure beneficii separata, sicut usus fructus à proprietate sejunctus per se distinguitur. Azor loc. cit. Tercera data definitionis declaratoria petenda ex sequentibus.

Questio 430. Qualiter differat hec pensio à reservatione fructuum, item à pensionibus domiū, pradiorū &c. beneficii?

Respondeo ad primum: reservatarius fructuum plus aliquid habere videtur, quam simplex pensionarius; unde etiam non venit sub legibus disponentibus de pensionariis: istudque magis jus, tali, quale est, concernit quandam maiorem servitutem (intellige respectu Ecclesie seu beneficii gravati) redolentem speciem usufructus, quam pensio. Card. Luc. de pens. d. 63. n. 3. Unde usque adeo hęc inter se diversa sunt, ut qui haber mandatum ad resignandum sub reservatione fructuum, aut quota illorum, censeatur excedere fines suos, & ita nihil agere, si resignatione consentiat sub reservatione pensionis in justa quantitate. Lott. l. 1. q. 35. n. 60. quinimodo tali reservationi fructuum ne quidem convenit nomen pensionis latissime sumpto hoc vocabulo, ex quo talis, cui reservati fructus, auctoritate propriæ, & ex se fructus percipit ad instar veri usufructuariorum, cui ideo &quiparatur ad distinctionem pensionarii, quod non contingit in pensione, quā pensionarius tenetur, ut dictum, recipere de manu alterius. Lott. loc. cit. n. 56. juncto n. 59. Et quamvis pensio imponeatur super fructibus, h̄tamen sunt in simple oblicatione, & non in solutione. Lott. loc. cit. n. 51. & 5. De quo plura infra.

2. Respondeo ad secundum: Quāvis de cetero etiam pensio Ecclesiastica quad plures efficiuntur usufructui, pensionisque materia regulerur secundum eosdem terminos, quibus regulatur usufructus. Card. Luc. de pens. d. 68. n. 14. Lott. l. 1. q. 42. n. 20. ita ut non defuerint, qui arbitrii sunt pensionem esse verē usufructum Lott. loc. cit. n. 21. uti id patet potissimum inter reliqua ex eo, quod sicut in usufructu distinguuntur ius formale à jure causali, factaque separatione juris causalis (quod nuncupat Lott. n. 13. commo- ditare).